உ
ஓம் தத் ஸத்

(ஸ்ரீ பகவத் கீதை கூறும்)

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரண நீக்கம்.

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர்)

இது
நன்னிலம்
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள்
மடாலயத்தின் தலைவர்
கோயிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி யவர்களால்
இயற்றப்பெற்றது.

தஞ்சை, கரந்தை
ஸ்ரீ பாலையஞான தேசிக சுவாமிகள்
மடாலயத் தலைவர்
மு. கோ. கிருஷ்ணசுவாமிகளால்
வெளியிடப்பெற்றது.

1962

 [விலை 25 காசுகள்

உ

ஓம் தத் ஸத்

(ஸ்ரீ பகவத் கீதை கூறும்)

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால்
காரிய காம மரண நீக்கம்.

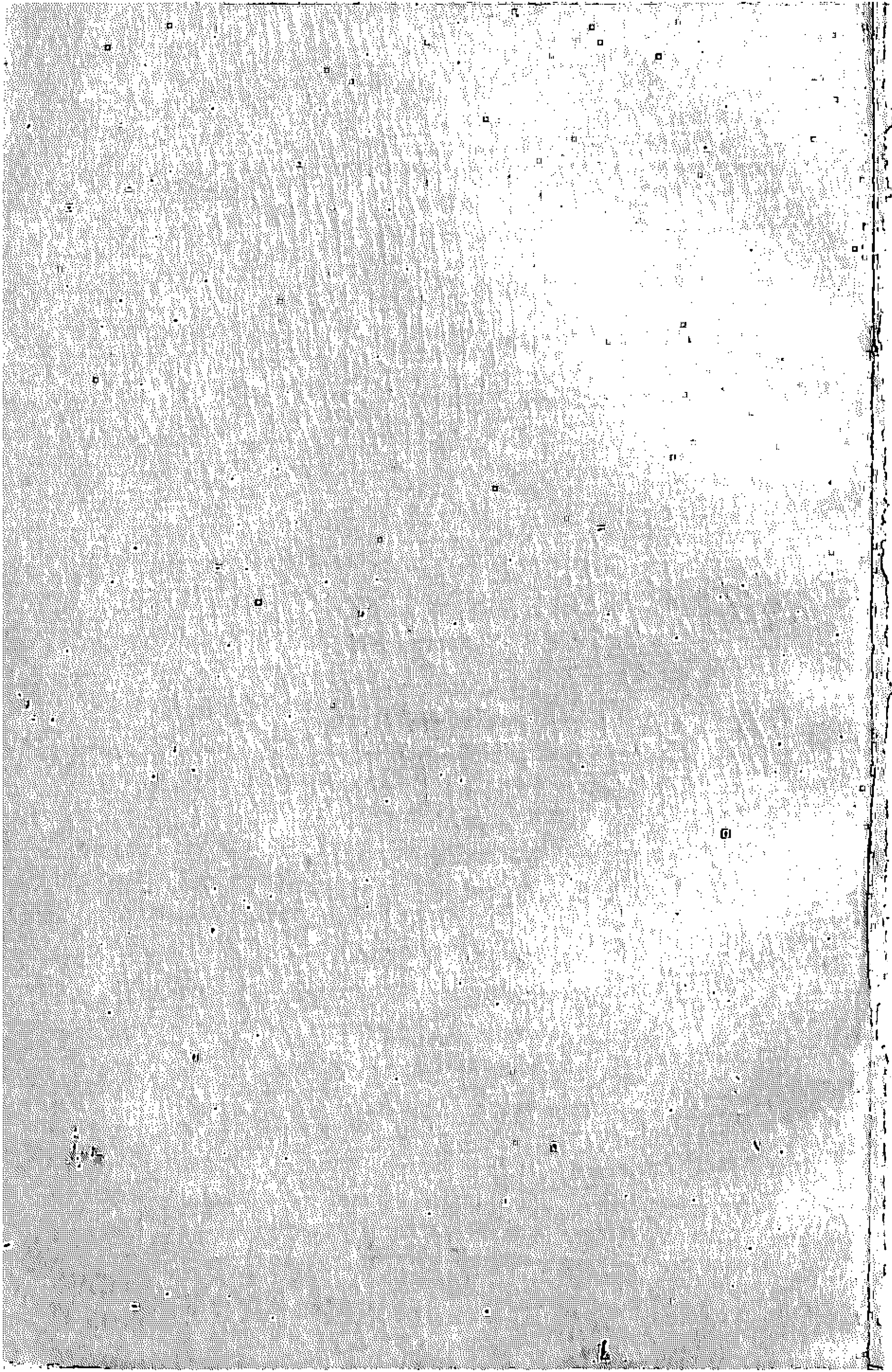
(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர்)

இது
நன்னிலம்
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள்
மடாலயத்தின் தலைவர்
கோயிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி யவர்களால்
இயற்றப்பெற்றது.

தஞ்சை, கரந்தை
ஸ்ரீ பாலையஞான தேசிக சுவாமிகள்
மடாலயத் தலைவர்
மு. கோ. கிருஷ்ணசுவாமிகளால்
வெளியிடப்பெற்றது.

1962

[விலை 25 காசுகள்

11-4

உ

ஓம் தத் ஸத்

(ஸ்ரீ பகவத் கீதை கூறும்)

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரண நீக்கம்.

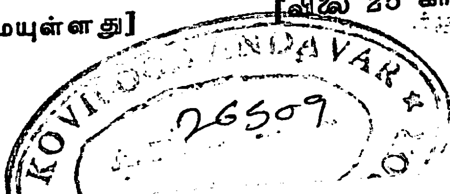
(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர்)

இது
நன்னிலம்
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள்
மடாலயத்தின் தலைவர்
கோயிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி யவர்களால்
இயற்றப்பெற்றது.

தஞ்சை, கரந்தை
ஸ்ரீ பாலையஞான தேசிக சுவாமிகள்
மடாலயத் தலைவர்
மு. கோ. கிருஷ்ணசுவாமிகளால்
வெளியிடப்பெற்றது.

1962

 [விலை 25 காசுகள்

முதற் பதிப்பு
ஜனவரி—1962

அச்சிட்டோர் :
மகாலிங்கம் அச்சகம்,
தஞ்சாவூர்.

11-4

முகவுரை.

அகிலவுலகத்திலும் சகலரும் விரும்புவது துக்க நிவிர்த்தியும் சுகப்பிராப்தியுமேயாகும். இத்தகைய நிலையையே மோக்ஷம் அதாவது வீடு என்று அறிவிற்சிறந்த ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். ஸ்ரீ சர்ந்தலிங்க சுவாமிகள் அவிரோத வுந்தியார் என்னும் நூலில்;

"அறம் பொருள் இன்பம் வீடாய்வோர் நான்கிற்
சிறந்த பயன்வீடென் றுந்தீ பற
தேரின்வீ டேயெலாம் உந்தீ பற".

(இதன் பொருள்) தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷம் என்று அறிவுடையோர் அடையும் பயன்களாக எல்லா நூல்களாலும் சொல்லப்படுவனவாகிய நான்கனுள்ளும் வீடுமரணாதி துன்பங்களின்றிய நித்திய நிரதிசய சுகரூப மாதலால் சிறந்த பயனாகவுள்ளது. அஃதன்றியும் தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் வீட்டிற்கே உளவாகலின் மாசறத் தேருங்காலை அந்நால்வகைப்பயன்களும் அவ்வீடேயாகும். என்று கூறியிருக்கின்றனர். ஆகவே அத்தகைய சர்வ புருடார்த்த வடிவ வீட்டையடைவதற்கு முயற்சிப்பவர்களின் மனத்தைத் திகைக்க (மயங்க)ச் செய்து அவ்வீட்டுநெறியிற் செல்ல விடாமல் தடுத்து பலாத்காரமாகத் துன்ப விஷயங்களை இன்ப விஷயங்களென அத்தியாசிக்கச்செய்து செலுத்தி மரணாதி சர்வதுக்கங்களையும் தருவது காமமே (ஆசையே) யாம். இத்தகைய தடையாயுள்ள காமத்தை நாசஞ்செய்தாலன்றி மரணாதி சர்வதுக்க நீக்கமும் பரமசுகத்தின் அடைவுமாகிய வீட்டை எவரும் அடைய முடியாதென்பது திண்ணமாம்.

ஆகவே அத்தகைய காமமானது அதன் காரணமாகிய அகங்காரக்கிரந்தி நீங்கினாலன்றி வேறு எவ்வுபாயத்தாலும் முழுதும் நீங்குவதில்லை. ஆதலால் அத்தகைய காமத்தின்

காரணத்தை யறிந்து நீக்குதல் வாயிலாகக் காமத்தை நீக்குவதற்கேதுவாக அறிய வேண்டிய காமத்தின் காரணம் அதாவது ஏது, சொரூபம், காரியம், பலம், அவதி அதாவது நீக்கம் என்பவற்றின் விபரங்களை ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் பகவான் கூறியுள்ளவற்றைத் தொகுத்து ஒரே கவியாக இயற்றி முமுட்சுக்கட்கு உபயோகமாகுமாறு வெளியிடுகின்றேன். முமுட்சுக்கள் அனைவருமறிந்து காமநீக்கஞ் செய்து மரணாதி சர்வதுக்கங்களு மற்ற பேரின்ப வடிவாகிய வீட்டையடைவார்களாக.

இங்ஙனம்,

மகா. கோவிந்த சுவாமி

தலைவர்

ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள் மடம்

நன்னிலம்

தஞ்சை மாவட்டம்.

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரண நீக்கம்.

சாத்துக் கவிகள்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷகர்
கோயிலூர் மரபு, திருவையாறு.
பண்டித. சித. நாராயணசுவாமிகள் அவர்களால்
இயற்றப்பெற்றன.

1. அகங்கார வேதிங் கறிலவாச் சாவும்
   தகர்ந்தொழியு மென்றே தவத்து.

2. கோயிலூர் வாழுமகா கோவிந்த சாமிநல்ல
   ஆய்வுடையான் கீதைமுடி வாய்ந்து.

3. சொன்னான் விளக்கமுறத் தூயவிதை யோதிநிதம்
   இன்னலொழி யப்பெறுக இன்பு.

ஓம் தத் ஸத்.

ஸ்ரீ கணபதி துதி.

திருமிகும் ஞான மார்ந்த திவ்விய முனிவி யாதன்
பரமிகுங் கீதை யார்ந்த பூரதம் ஓதும் நாளில்
வரமிகும் மேரு தன்னில் வரைந்துல கறியச் செய்த
திரமிகும் இறைக ணேசன் திருவடி போற்றி போற்றி.

ஸ்ரீ பகவான் துதி.

திகழ்ந்திடுஞ் சத்து ரூபஞ் செத்திடல் என்று மில்லை
திகழ்ந்திடா வசத்துருபம் செத்திடல் என்று மில்லை
இகழ்ந்திடும் மாந்தர் சோகம் இலாக்கன வெனவே கீதை
மகிழ்ந்திடப் பார்த்தற் கோதும் மாயவன் பாதம் போற்றி.

ஸ்ரீ குரு துதி.

ஆடிய நனவிற் சேசமா தியற
அவற்றுநான் ஆதிய அறல்போற்
சூடிய கனவு சுழுத்திநிட் டையினிற்
றூலமாய்ச் சூக்ககா ரணமாய்
நாடுதே காதி நீங்கநா னுதி
நசியனு பவத்துல கசத்தாம்
நீடுநீ சத்தாம் நினைந்து(ய்)யென் றருளும்
நீதசற் குருபதம் போற்றி.

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரண நீக்கம்.

[காமத்தின் ஏது, சொரூபம், காரியம், பயன் கூறுதலுடன் பரமான்ம ஞான வடிவ் தண்டோபாயத்தால் அஞ்ஞான அகங்காரக் கிரந்தி வடிவ ஏது நீங்குவதால் காமத்தின் அவ்தியும், அப்பொழுது சர்வ புருடார்த்த வடிவ மரணாதி சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தியாகிய மோக்ஷம் உறுதலும் கூறுதல்.]

பதினன்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மன்னுமால் கீதை மயல்செயும் வஞ்ச
வலிப்பகைக் காமத்தின் ஏது
மருவகங் காரக் கிரந்தியா ரவித்தை
வருமுரு வேண்டிடும் எண்ணம்
துன்னுமா செயல்தீ வினைவிருப் பறினும்
சுயமதி மயக்கிமாத் திறலால்
தூண்டிமா பாவஞ் செயச்செயல் மிகவும்
துய்ப்பினும் அருதுமிக் குறலாம்
உன்னுமா பயன்சா வாதிதுன் பனைத்தும்
ஒய்வுசா தனங்களாற் பகைதீர்
உபாயநான் கினிற்றன் ஞானமாந் தண்டம்
ஓங்கவே தற்றுடன் அறலாம்
பன்னுமா றெப்போ துளத்துள காமப்
பகையெலாம் நீங்குமப் போது
பயமர ணாதித் துயரெலாம் நீங்கும்
பரசுக வீடுறும் எனுமே.

(இதன் பொருள்)

மன்னும் மால் கீதை —நிலைபேறுடைய ஸ்ரீ திருமால் கூறிய பகவத் கீதையானது, மயல் செயும் வஞ்ச வலிப்பகை —முதலில் மயக்கத்தைச் செய்து பின்பு துன்பவிடயங்களை இன்ப விடயங்களாகக் காட்டுவதாகிய வஞ்சனையைச் செய்யும் வலிமையான சத்துருவாகிய, காமத்தின் ஏது —ஆசையின் காரணம் யாதெனின், மருவு அகங்காரக் கிரந்தி ஆர் அவித்தை —சாக்ஷாத்தாக (நேராக)ப் பொருந்திய அகங்காரக் கிரந்தியும், பரம்பரையாகப் பொருந்திய அஞ்ஞானமும் ஆம், வரும் உரு —உண்டாகின்ற உருவம் யாதெனின், வேண்டிடும் எண்ணம் — எனக்கு இது வேண்டும் என்னும் விருப்பமாகிய எண்ணமாம், துன்னும் மாசெயல் — (வைராக்கியம் அப்பியாசம் என்னும் இரண்டு சாதனங்களால் கிரம நிக்கிரகம் செய்யாமல் அடநிக்கிரகம் செய்யும் அஞ்ஞானியின் அடக்கு முறைக்கு அடங்காமல்) மிகுந்து செய்யும் காரியம் யாதெனின், தீவினை விருப்பு அறினும் —(பாப காரியங்களால் துக்கரூபமான பலப்பிராப்தியையறிந்து) பாபகாரியங்களைச் செய்ய இச்சியாதவனாயினும், சுயமதி மயக்கி —அவனது சுயபுத்தியை மயங்கச் செய்து, மா திறலால் —மிகுந்த பலாத்காரத்தினால், தூண்டி மாபாவம் செயச் செயல் —ஏவி எவ்வகைப்பட்ட மகா பாவ காரியங்களையும் செய்யும்படி செய்தலும், மிகவும் துய்ப்பினும் அருது மிக்குறல் ஆம் —மிகுகாலம் மிகுபோகங்களை அனுபவித்தாலும் குறையாமல் (அக்கினியைப்போல) மிகுதியாதலும் ஆம், உன்னும் மாபயன் —வெறுப்பாகக் கருதும் தன்மையதான மிகுந்த பிரயோஜனம் யாதெனின், சாவு ஆதி துன்பு அனைத்தும் —மரணம் முதலிய சர்வ துன்பங்களுமாம், ஒய்வு — நீங்குவதாகிய அவதி யாதெனின், சாதனங்களால் — வைராக்கியம் அப்பியாசம் என்னும் இரண்டு சாதனங்களால், பகைதீர் உபாயம் நான்கினில் —சத்துருவை வசஞ்செய்யத்தக்க சாமம் (சமாதானம்) தானம் (வேண்டிய

வற்றைக் கொடுத்தல்) பேதம் (வரும் துன்பங்களை யுணர்த்துதல்) தண்டம் (துன்புறுத்தல்) என்னும் உபாயங்கள் நான்கனுள் முன்னவை மூன்றினாலும் வசமாகாததலால்), தன் ஞானமாம் தண்டம் ஓங்க —தனது பரமான்ம ஞானமாகிய தண்டோபாயம் உண்டாகித் திட அபரோக்ஷமாக மிகுந்திடின், ஏது அற்று உடன் அறல் ஆம் —ஏதுவாகிய காரணம் நாசமாக உடனே நாசமாவதாம், பன்னும் ஆறு —சொல்லிய விதமாக, எப்போது —எந்தக் காலத்தில், உளத்து உள காமப்பகை எலாம் நீங்கும் —மனத்தில் உள்ள காமமாகிய சத்துரு முற்றிலும் நாசமாகுமோ, அப்போது —அந்தக் காலத்தில், பய மரண ஆதி துயர் எலாம் நீங்கும், —பயமுறத்தக்க மரணம் முதலிய சகல துன்பங்களும் நீங்கும் பரசுக வீடு உறும் —பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் (சர்வ புருடார்த்த வடிவ வீடு) அடையப்படும். எனும் —என்று கூறுகின்றது. ஏ —அசை.

நிலைபேறுடைய ஸ்ரீ திருமால் கூறியபகவத் கீதையானது, முதலில் மயக்கத்தைச் செய்து பின்பு துன்பவிடயங்களை இன்ப விடயங்களாகக் காட்டுவதாகிய வஞ்சனையைச் செய்யும் வலிமையான சத்துருவாகிய ஆசையின் காரணம் யாதெனின், சாக்ஷாத்தாக (நேராக)ப் பொருந்திய அகங்காரக் கிரந்தியும், பரம்பரையாகப் பொருந்திய அஞ்ஞானமும் ஆம். உண்டாகின்ற உருவம் யாதெனின், எனக்கு இது வேண்டும் என்னும் விருப்பமாகிய எண்ணமாம். (வைராக்கியம் அப்பியாசம் என்னும் இரண்டு சாதனங்களால் கிரம நிக்கிரகம் செய்யாமல் அட நிக்கிரகம் செய்யும் அஞ்ஞானியின் அடக்கு முறைக்கு அடங்காமல்) மிகுந்து செய்யும் காரியம் யாதெனின், (பாபகாரியங்களால் துக்கரூபமான பலப்பிராப்தியை யறிந்து) பாபகாரியங்களைச் செய்ய இச்சியாதவனாயினும் அவனது சுய புத்தியை மயங்கச் செய்து, மிகுந்த பலாத்காரத்தினால் ஏவி

எவ்வகைப்பிட்ட மகாபாவ காரியங்களையும் செய்யும்படி செய்த லும் மிகுகாலம் மிகுபோகங்களை அனுபவித்தாலும் குன்றயாமல் (அக்கினியைப்போல) மிகுதியாதலும் ஆம். வெறுப்பாக்க கருதும் தன்மையதான மிகுந்த பிரயோஜனம் யாதெனின், மரணம் முதலிய சர்வ துன்பங்களுமாம். நீங்குவதாகிய அவ்வதி யாதெனின், வைராக்கியம் அப்பியாசம் என்னும் இரண்டு சாத னங்களால் சத்துருவை வசஞ்செய்யத்தக்க சாமம் (சமாதானம்) தானம் (வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தல்) பேதம் (வரும் துன்பங்களையுணர்த்துதல்) தண்டம் (துன்புறுத்தல்) என்னும் உபாயங்கள் நான்கனுள் (முன்னவை மூன்றினும் வசமாகா தாதலால்) தனது பரமான்ம ஞானமாகிய தண்டோபாயம் உண்டாகித் திட அபரோக்ஷமாக மிகுந்திடின் ஏதுவாகிய காரணம் நாசமாக உடனே நாசமாவதாம். சொல்லிய விதமாக எந்தக் காலத்தில் மனத்தில் உள்ள காமமாகிய சத்துரு முற்றி லும் நாசமாகுமோ அந்தக் காலத்தில் பயமுறத்தக்க மரணம் முதலிய சகல துன்பங்களும் நீங்கும் பரமானந்தப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் (சர்வ புருடார்த்த வடிவ வீடு) அடையப்படும். என்று கூறுகின்றது.

இதற்கு உதாரணம் ஸ்ரீ பகவத் கீதை. 3-ஆம் அத்தியாயம்.

அருச்சுனன் கூறியது.

சுலோகம் 36.

அதகேன ப்ரயுக்தோऽயம் பாபம் சரதிபூருஷ : |
அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜித : ||

(இதன் பொருள்) விருஷ்ணி வம்சத்தில் உதித்த கிருஷ்ணா! இப்புருடன் பாவஞ் செய்வதற்கு இச்சியாவிடினும் பலாத்காரமாய்ப் பிரவிர்த்திப்பிக்கப்பட்ட புருடனைப்போல எதனால் பிரவிர்த்திப்பிக்கப்பட்டவனாய் பாவ கருமத்தைச் செய் கின்றனன். (என்றவாறு)

ஸ்ரீ பகவான் கூறியது.
சுலோகம் 37.

காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுண ஸ்முத்பவ: |
மகாசனோ மகாபாப்மா வித்த்யேந மிஹவைரிணம் ||

(இ-ள்) அர்ச்சுனா! அவ்வனர்த்த மார்க்கத்தில் ஏவுவது இக்காமமேயாம், இஃதே குரோதமாம், இரஜோகுணத்துண்டாயதாம், மகா ஆகாரத்தையுடையதாம் (அக்கினியைப்போல எவ்வகைப்பட்ட மகாபோகங்களைப் புசித்தாலும் திருப்தியடைந்து குறையாமல் மிகுந்து மீண்டும் போகங்களை வேண்டி நிற்பதாம்) மிகவும் உக்கிரமாம் (பாப காரியங்களால் துக்கரூபமான பலப்பிராப்தியை யறிந்து பாபகாரியங்களைச் செய்ய இச்சியாதவனாயினும் பலாத்காரமாய் எவ்வகைப்பட்ட மகாபாவ காரியங்களையும் செய்யும்படி ஏவி நிற்பதாகிய கடுமையுடையதாம்) ஆதலால் இச்சம்சாரத்தில் இக்காமத்தையே நீ சத்துரு என அறிவாயாக; இக்காமத்தினால் இவ்வுயிர்கட்கு மரணாதி சர்வ துக்கங்களும் உண்டாகின்றன. ஆகையால் முமுட்சுவினால் இக்காம சத்துரு அவசியம் ஜெயிக்கப்படவேண்டும்.

சங்கை :— பகவானே! இவ்வுலகில் சத்துருவை வெற்றி கொள்ளும்பொருட்டுச் சாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்னும் நான்கு உபாயங்கள் உள்ளனவாம். அவற்றுள் முதல் மூன்று உபாயங்களால் வசமாகாத சத்துருவை வெற்றி கொள்ளத் தண்டோபாயம் செய்தல் உசிதமாம். ஆனால் அம்மூவுபாயங்களைச் செய்யாமலே முதலிலே அத்தண்டோபாயஞ் செய்தல் உசிதமன்றாம்.

சமாதானம் :— [ஸ்ரீ பகவான் அக்காமரூப சத்துருவை வெற்றிகொள்ளுவதில் சாம, தான, பேதம் என்னும் முதன் மூவுபாயங்கட்கு அசம்பவம் கூறியருளும் பொருட்டு அக் காம சத்துருவிற்கு இரண்டு விசேஷணங் கொடுத்தருளுகின்றார்.] அர்ச்சுனா! "மஹாசந: மஹா பாப்மா" மகா ஆகாரங்களாலும் திருப்தியடையாமை எதற்கோ அது மகாசனம் எனப்படும்;

அத்தகையது காமமாம். ஆதலால் தான ரூப உபாயத்தால் இக்காம சத்துரு வசமாகாது. கருத்திதுவாம்: அநேக வகையான மகாபோகங்களையடைந்தும் இக்காமம் திருப்தியை ஒருகாலும் அடைவதின்றும். இவ்வார்த்தை ஸ்மிருதியின் கண்ணும் கூறப்பட்டுளது. அதாவது, இக்காமம் பதார்த்த போகத்தால் ஒருகாலும் சாந்தியையடைவதில்லை. மற்றோ அக்கினியானது நெய் காஷ்டம் முதலியவற்றைப் பெய்தலால் விருத்தியடைவதேபோல இக்காமமும் மிகு பதார்த்த போகத்தால் நாடோறும் விருத்தியையடையும். இப்பிருதிவியின்கண்ணே நெல் கோதுமை முதலிய அன்னங்களும், பொன் முதலிய தனங்களும், கோ, அசுவாதி பசுக்களும், சுந்தர ஸ்திரீகளும், மற்றும் பிறவும் இச்சையையுடைய ஒரு புருஷனுக்குக் கிடைப்பினும் அவை யாவும் காமத்தைத் திருப்திசெய்வதில் சமர்த்துடையதாகாவாயின் அற்ப போகங்களால் இக்காம சாந்தி யெவ்வாறாகும்? மற்றோ, ஆகாதாம்; இவ்வாறு ஆராய்ந்து விடய விருப்பத்தின் சாந்தியடையக் கடவன். ஆகையால் தானரூப உபாயத்தால் இக்காம சத்துரு வசமாகாது; இவ்வாறு சாமம், பேதம், என்னும் உபாயங்களாலும் காமம் வசமாகாது. என்னை? இக்காம சத்துரு 'மஹாபாப்மா' அதாவது அத்தியந்தம் (மிகவும்) உக்கிரமா (கடுமையா)தலினாலாம். இக்காரணத்தால் இக்காமத்தாலே ஏவப்பட்டவன் பாவ கருமத்தால் துக்க ரூபமான பயன் அடையா நிற்பதை யறிந்தும் மீண்டும் அப்பாவ கருமங்களையே செய்கின்றான். இத்தகைய அத்தியந்தம் உக்கிரமான இக்காமரூப சத்துரு சாமம், பேதம் என்னும் இரண்டுபாயங்களாலும் வசமாகாது. என்னை? உலகத்தில் நேரான இயற்கையையுடைய சத்துருவே சாம, பேதோபாயங்களால் வசமாவன் என்க, என்பதாம். ஆகவே இக்காமரூப சத்துரு சாம, தான, பேத உபாயங்களால் வசமாகாமல் இனிக்கூறுகிறபடி ஆன்ம ஞான ரூப தண்டோபாயத்தாலேயே வசமாகும் என்பதறிவாயாக.

[பூர்வ சுலோகத்தில் அத்தியந்தம் உக்கிரரூபமாய் அக்காமத்தே கூறியருளிய சத்துருத் தன்மையை இப்போது மூன்று திருஷ்டாந்தங்களால் வெளிப்படுத்தியருளுகின்ரூர்]

சுலோகம் 38.

தூமே ஞவ்ரியதே வஹ்னிர் யதாதர்சோ மலேன ச|
யதோல்பே ஞவ்ருதோ கர்ப்பஸ்ததா தேனேத மாவ்ருதம்||

(இ-ள்) அர்ச்சுஞ! எங்ஙனம் புகையானது அக்கினியை மறைக்குமோ, அழுக்கானது கண்ணுடியை மறைக்குமோ, கருப்பையானது கருவை மறைக்குமோ, அங்ஙனம் காமமானது ஞானத்தை மறைக்கும். எ-று.

[பூர்வம் சங்கிரகமாய்க் கூறிய பொருளே இப்போது விஸ்தாரமாய்க் கூறுகின்ருர்]

சுலோகம் 39.

ஆவ்ருதம் ஜ்ஞானமேதேன ஜ்ஞானினோ நித்யவைரிணு|
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரே ஞனலேன ச||

(இ-ள்) அர்ச்சுஞ! இக்காமமே ஞானத்தை மறைப்பதாம். இக்காமம் ஞானிகட்கு நித்தியமும் வைரியாம். இவ்விஷயம் நமக்கு எப்போது அடையப்படுமென்னும் இச்சையே காமத்தின் உருவமாம். அக்கினியைப் போலப் பூர்த்தி செய்விக்க இயலாததாம் எ. று.

[அர்ச்சுனன் சங்கை :— பகவானே! இவ்வுலகத்தில் இடமறியப்பெற்ற சத்துருவே ஜயிக்கப்பெறுவன்; இடமறிந்தாலன்றி ஜயிக்கப்பெருஞதலின் இக்காம சத்துருவை ஜயிக்கும் பொருட்டு முதலில் இதன் அதிஷ்டானத்தை யறிதல் வேண்டும்; எவ்வதிஷ்டானத்தை (ஆதார இடத்தை) ப்பற்றி நின்று இக்காமம் உலகர்க்கு அநர்த்தத்தையியுமோ அவ்வதிஷ்டானம் யாதாம்? என அர்ச்சுனனுக்கு ஆசங்கை நிகழ ஸ்ரீபகவான் அக்காம அதிஷ்டானத்தைக் கூறியருளுகின்ருர்.]

சுலோகம். 40.

இந்திரியாணி மனோபுத்தி ரஸ்யாதிஷ்டான முச்யதே |
ஏதைர் விமோஹ யத்யேஷ ஜ்ஞான மாவ்ருத்ய
தேஹினம் ||

(இ-ள்) அர்ச்சுனா! இந்திரியம், மனம், புத்தி என்னும் இம்மூன்றும் இக்காமாதிஷ்டானமெனக் கூறப்படும். இம் மூன்றாலும் இக்காமம் ஞானத்தை மறைத்துத் தேகாபிமானி கட்கு மோகத்தைக் கொடுக்கும். எ. று.

[அவ்விந்திரியாதிகளைப் பற்றியே இக்காமம் தேகாபி மானியை அநேகவகையான மோகமடையுமாறு செய்யுமாதலின் நீ முதலில் அவ்விந்திரியாதிகளையே வெற்றி கொள்வாய். அவை வெற்றி கொள்ளப்படவே அக்காமமும் எளிதாகவே வெற்றி கொள்ளப்படும் என்னும் பொருளை ஸ்ரீ பகவான் அர்ச்சுனனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.]

சுலோகம் 41.

தஸ்மாத்த்வ மிந்த்ரியாண் யாதௌ நியம்ய பரதர்ஷப |
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஜ்ஞான விஜ்ஞான நாசனம் ||

(இ-ள்) அர்ச்சுனா! (இக்காமத்திற்கு அவ்விந்திரியாதிகள் அதிஷ்டானம்) ஆதலின் நீ (இக்காமத்தினாற் பண்ணப்பட்ட மோகத்திற்கு) முன்னரே அவ்விந்திரியங்களை வசஞ்செய்து (அதனனந்தரம் மனம், புத்திகளையும் வசஞ் செய்து) சர்வபாவங்கட்கும் மூலரூபமும், குருசாஸ்திர உபதே சத்தாலுண்டாகிய ஆன்மபரோக்ஷ ஞானம், அதன் பலமாகிய அபரோக்ஷ விஞ்ஞானம் என்னும் மோக்ஷசாதனமிரண்டையும் நாசஞ்செய்வதும் ஆகிய இக்காமத்தை நாசஞ்செய்வாய். எ-று.

[அர்ச்சுனன் சங்கை:- பகவானே! இக்காமநாசம் செய்யும்பொருட்டுப் பூர்வம் தாங்கள் இந்திரிய வசம் செய்யக் கூறினீர்கள்; அஃதொருவாறு பாகிய சுரோத்திராதிகளை வசஞ் செய்தல் கூடுமாயினும் உள் ஆசையைத் தியாகஞ் செய்தல் மிகவும் கூடாததாம்.

ஸ்ரீ பகவான் சமாதானம்:— அர்ச்சுன! முன்னர்

(இரண்டாவது அத்தியாயம் 59-ஆம் சுலோகம்.

விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹின :]
ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ||

(இ-ள்) (தவம் அல்லது ரோகம் முதலிய நிமித்தங்களால், அந்நமின்மைவடிவ அல்லது இந்திரியங்களால் விஷயங்களைக் கிரகியாமை வடிவ) ஆகாரமின்றிய தேகிக்கு விஷயங்கள் நீங்குகின்றன. ஆனால் அவ்விஷயங்களில் ஆசை நீங்குவதில்லை (விஷய அநுபவம் நிவிர்த்தியானாலும் விஷய ஆசை நிவிர்த்தியாவதில்லை என்பது கருத்து.) இந்த ஸ்திதப்பிரக்ஞ (திடஞான) புருஷனுக்கோ பரப்பிரஹ்மத்தைக் காண்பதால் அந்த ஆசையும் நீங்கிவிடுகின்றது. என்றதில்) "ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்னும் வசனத்தே யாம் பரவஸ்துவின் தரிசனமே இரசரூப திருஷ்ணை அதாவது ஆசையின் நிவிருத்தியின்கண்ணே காரணமெனக் கூறினோம்.

அருச்சுனன் சங்கை:— பகவானே! எப்பரவஸ்துவின் தரிசனத்தால் அத்திருஷ்ணை அதாவது ஆசையின் நீக்கமாமோ அப்பரவஸ்து யாதாம்? என அருச்சுனனது ஆசங்கை நிகழ ஸ்ரீ பகவான் அப்பரசப்தத்தின் அர்த்த ரூப தூய ஆன்மாவை தேகாதிகளினின்றும் வேறுபடுத்தி நிருபித்தருளுகின்றார்.]

சுலோகம் 42.

இந்த்ரியாணி பராண்யாஹுரிந்த்ரியேப்ய : பரம் மன :]
மனஸஸ்து பராபுத்திர்யோ புத்தே : பரதஸ்து ஸ : ||

(இ-ள்) அர்ச்சுன! சுருதிகள், தூலமும், ஜடமும், பரிச்சின்னமும், பாகியமும் ஆகிய இத்தூல தேகத்தினும் சுரோத்திராதிகள் சூட்சுமமும் பிரகாசமும், வியாபகமும், ஆந்தரமும் ஆமாதலின் பரங்கள் அதாவது மேலானவைகள் எனக் கூறும். (இவ்வாறே மேலும் அறிக.) சுரோத்திராதிகளினும் அவை

களை விஷயங்களில் பிரேரிப்பிக்கும் சங்கற்ப விகற்பான்மகமான மனம் பரமாம். மனத்தினும் அதனைக்காக்கத்தக்க நிச்சயருபமான புத்தி பரமாம். புத்தியினும் திருசியமான தேகேந்திரிய மனோ புத்திகளைச் சாட்சியாயிருந்தறியும் எவ்வான்மா பரமாமோ அந்த ஆன்மாவே பரசப்தத்தின் பொருளாகிய பரமான்மாவாம். எ-று.

[இப்போது பூர்வ வசனங்களாற் சித்தித்த பலிதார்த்தத்தை ஸ்ரீ பகவான் கூறியருளுகின்றார்.]

சுலோகம் 43.

ஏவம் புத்தே: பரம் புத்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்மான மாத்மனு |
ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் ||

(இ—பொருள்) மகாபாஹுவையுடைய அர்ச்சுன! இவ்வாறு ("ரஸோSப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே". என்னும் சுலோகத்தே பரசப்தத்தால் கூறப்பெற்ற பரிபூரண) ஆன்மாவை புத்தியினும் பரமென அறிந்து (இச்சாக்ஷியாகிய ஆன்மா புத்தியினும் பரம் என்னும்) நிச்சயஞானமய புத்தியால் (நா நா விதமோகங்களையுடையதாய்க் கலங்கா நிற்கும்) மனத்தை ஸ்திரம் செய்து துக்கத்தால் வயமாம் (சர்வானர்த்தப் பிராப்தியாக்கும்) இக்காமரூபமான சத்துருவை நீ நாசஞ் செய்வாயாக. எ-று.

6-ஆம் அத்தியாயம்.

[அர்ச்சுனன் இப்போது அம்மனத்தின் சஞ்சல சுபாவத்தைச் சர்வவுலக சாத்திரப் பிரசித்தமென்று கூறுகின்றான்]

சுலோகம் 34.

சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம் |
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ||

(இ—ள்) கிருஷ்ண! பிரசித்தமான சஞ்சலமும் பிரமாதியும் பலவானும் திடமுமுடைய இம்மனத்தின் நிக்கிரகத்தை நான்

வாயுவின் நிக்கிரகம் போல மிகவும் கடினமென்று எண்ணு கின்றேன். எ-று.

சஞ்சலம்—சலன்சுபாவம். பிரமாதி—தேகேந்திரியங்களைக் கலக்கமடையச் செய்யும் சுபாவம்; கலக்கமடையச் செய்வது என்பது பரவசமாகப் பண்ணுவதாம். பலவான்—அபிப்பிராயப்பட்ட விஷயத்தினின்றும் இம்மனம் திருப்ப முடியாத பலமுடையதாம். திடம்—அனேக ஜனனங்களின் அனேகமாயிரம் விஷய வாசனைகளோடு கூடியிருத்தலால் நாக பாசம் போலும் பேதிக்கக்கூடாத திடமுடையதாம். இப்படியே வாசிட்டத்திலும் "கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகும் மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணு, நெடுவயிரத்தினும் வலிது-கடல்பருகி மேருவினை நேரே பேர்த்துச், சுடுகனலைவிழுங்கு கினும் நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந் தோன்றும் மூலம், கெடுமுலகீ துண்டெனிலுண் டிலதாகில் இலதிதனைக் கெடுத்தல் வேண்டும்" என்று ஸ்ரீ ரகுநந்தனரால் அருளிச் செய்யப் பட்டிருப்பது காண்க.

[இப்போது அவ்வர்ச்சுனன் சங்கையை ஸ்ரீ பகவான் நிவிர்த்தித்தருளுகின்றார்].

சுலோகம் 35.

அஸம்ஸயம் மஹாபாஹோ மனோ துர்நிக்ரஹம் சலம்|
அப்ப்யாஸேனது கௌந்தேய வைராக்யேணச
க்ருஹ்யதே ||

(இ-பொருள்) மஹாபாஹுவையுடைய அர்ச்சுனா! இம் மனம் அடக்குதற்கு அரிதென்பதும், சஞ்சலம் என்பதும் உண்மையாயினும் குந்தியின் மகனே! அப்பியாச, வைராக்கியங்களால் நிக்கிரகம் பண்ணுதல் கூடும் என்று அறிவாயாக. (எ-று)

(26-ஆம் சுலோகார்த்தத்தில் கூறப்பட்ட வைராக்கியம். அப்பியாசம் என்னும் உபாயங்களின் விபரம் வருமாறு.)

வைராக்கியவுபாயமாவது;—அவித்தையினுற் பண்ணப் பட்ட சர்வதொய்தப் பிரபஞ்சமும் பரிச்சின்னமாகலின் துக்க ரூபமே யென்றிவ்வாறு நிரந்தரம் சிந்திப்பதாம். அப்பியாச வுபாயமாவது;—சர்வஜகத்தும் ஜனனரகிதமான பிரம்மமே: பிரம்மத்தினும் வேறே வஸ்துவாக அற்பமும் இல்லை என்றிவ் வாறு குரு சாஸ்திரங்களின் உபதேசத்தின் அனந்தரம் விசாரித்து அத்துவிதீயப் பிரம்மத்தினும் விபரீதமான இத் தொய்தத்தைக் காணுமையாம்.

ஈண்டுச் சுலோகத்தின் முதற்பாதியால் சித்தத்தின் அட நிக்கிரகங் கூடாதென்பதைக் கூறியருளினர். இரண்டாவது பாதியால் சித்தத்தின் கிரம நிக்கிரகங் கூடுமென்றருளினர். ஈண்டு ஸ்ரீ பகவானுக்கு இது கருத்தாம்:—மன நிரோதம் இருவ கைத்தாம்; அவை அட நிக்கிரகம், கிரம நிக்கிரகம் என்பனவாம். ஆண்டு ஞானேந்திரியங்களும், கருமேந்திரியங்களும் கோளக மாத்திர நிரோதத்தால் அடமாய் நிக்கிரகப்படுவன போல மனதையும் அடமாய் நிக்கிரகம் பண்ணுவேன் என்னும் பிராந்தி மூடனுக்குண்டாம்; ஆனல் இந்திரியங்களைப் போல அடநிக்கிரகம் கூடாது. என்னை ? மனம் இருத்தற்கிடம் இருதயமாம் அதை நிரோதித்தற்குக் கூடாமையின் கிரமமா யடக்குதலே உசிதமாம் என்பதாம்.

இவ்விஷயம் ஸ்ரீ வசிட்டபகவானுலும் கூறப்பட்டுளது. அது வருமாறு. வாசிட்டம்.

"ஊக்க நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்
வேக மத்தமா அங்குசத் தலால்வெலப் படுமோ
ஏக போதத்தை யறிதநல் லவருடன் எய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுரு தொடுக்கல்."

"உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்குமூ கங்க ளாகும்
புரையிலா விவற்றுக் குள்ளம் ஒடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத்

தரையுறு தூளி போலாஞ் சாற்றுமூ கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார்த் தீபம் விட்டிருள் இருளாற்
றீர்ப்பார்.

(இதன் பொருள்) உத்தமமான யுக்திகளின்றி மனமானது ஜயிக்கப்படமாட்டாது. துஷ்ட ஆக்கிரகமுடைய மதயானை அங்குசம் என்னும் ஆயுதத்தாலன்றி வெல்லப்படுமோ? ஏகமாகிய சித்சொரூபத்தையறிதல், நல்லவர்களுடன் சேர்தல், துயர்மயமான வாசனையை விடுதல், பிராணனை யசையாது நிறுத்துதல். கூறிய நான்கு விதங்களும் மனத்தை அடக்கும் யுக்திகளாம். குற்றமற்ற இந்த உபாயங்களுக்கு மனமடங்குதல் மேகமானது பெய்கின்ற நீர்த்தாரைக்குப் பூமியிலுள்ள தூளிகள் அடங்குதல் போலவாம். கூறிய யுக்திகளாகிய சாதனங்களில்லாமல் அடமாக மனத்தை நிக்கிரகம் பண்ணுவோர் தீபத்தையொழித்து இருளை இருளினால் நீக்குபவர்க்குச் சமானமாவர். (என்றவாறு)

இப்பொருளை விளக்கிக் கூறுவாம். ஆன்டுக்கிரமமாய் மனோநிக்கிரகம் பண்ணுவதில் அத்தியான்மவித்தை யொன்றே யுபாயமாம். என்னை அவ்வத்தியான்ம வித்தையானது காணப்படும் உலகம் மித்தையெனவும், திருஷ்டாவும் சாக்ஷியுமாகிய ஆன்மா பரமார்த்த சத்தியமாயும் பரமானந்த சுவப்பிரகாசமாயும் உள்ளதெனவும் உணர்த்துகின்றது. அத்தன்மைய உணர்வு உண்டானதன் பின்னர், இம்மனம் தனது விஷய வடிவ திருசியப்பொருள்களில் மித்தை யென்னும் ஏதுவால் பிரயோசனமின்மையை நிச்சயித்து, பிரயோசனமுடையது பரமார்த்த சத்திய பரமானந்த வடிவ திருஷ்டாவெனச் சுவப்பிரகாசமாகிய ஏதுவால் நிச்சயித்து விறகின்றிய தீப்போலத் தானே சாந்தியாகின்றது. ஆதலின், அவ்வத்தியான்ம வித்தியாப் பிராப்தி மனநிக்கிரக உபாயமாம்; உணர்த்திய தத்துவத்தை நன்கு உணராதோனும், உணர்த்திய தத்துவத்தை மறப்பவனும் ஆகிய இவர்கட்கு மன நிக்கிரகத்தில்

நல்ல சாது சங்கமே உபாயமாம். என்னை அந்த மகாத்துமாக்கள் இவ்வதிகாரிக்கு அடிக்கடி தத்துவவுணர்வையும் ஸ்மரணத்தையும் உண்டாக்குவார்கள். வித்தியாமதம் முதலிய மலின வாசனையால் பீடிக்கப்பட்டவனும் சாது சங்கத்தை யடையாதவனுக்கு முற்கூறிய விவேகத்தால் அவ்வாசனையின் பரித்தியாகமே உபாயமாம். அதை நீக்க முடியாதவனுக்குப் பிராணஸ்பந்தன நிரோதமே உபாயமாம். என்னை, பிராண சலனம், வாசனை இவ்விரண்டுமே சித்தத்தைச் செலுத்துவனவாம். இவ்விரண்டின் நிரோதத்தால் சித்த சாந்தி அவசியம் உண்டாம். இவ்வாறு ஸ்ரீ வசிட்டபகவானால் கூறப்பட்ட அத்தியான்ம வித்தை, சாதுசங்கம், வாசனாக்ஷயம், பிராண சலன நிரோதம் என்னும் நான்கு உபாயங்களும் ஸ்ரீ பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அப்பியாசம், வைராக்கியம் என்னும் இரண்டுபாயங்களுள்ளே அந்தர்ப்பாவமாம்.

வைராக்கியம் அப்பியாசம் என்னும் இரண்டுபாயங்களால் வசமாகும் சித்த நிரோதமானது கேவல (தனியான) வைராக்கியத்தாலும், கேவல (தனியான) அப்பியாசத்தாலும் ஆவதில்லை.

இனி வைராக்கிய சொரூபத்தைக் கூறுவாம். அபர வைராக்கியம், பரவைராக்கியம் என வைராக்கியம் இருவகைத்து. அவற்றுள் அபரவைராக்கியமாவது;—யதமானம், வியதிரேகம், ஏகேந்திரியம், வசீகாரம் என நான்கு வகையினதாம்; இவற்றுள் யதமான வைராக்கியம், இந்தச் சகத்தில் எது சாரம் எது அசாரம் எனக் குரு சாஸ்திரங்களால் நிச்சயிப்பேன் என்னும் உத்தியோகமாம் அதாவது முயற்சியாம். வியதிரேக வைராக்கியம், தனது சித்தத்தின்கண் பூர்வமுள்ள தோஷங்களுள்ளே அப்பியாசித்த விவேகத்தால் இவ்வளவு தோஷம் நீங்கிற்று, இவ்வளவு தோஷம் மீதமிருக்கிறது என்று பகுத்தறிவதாம். ஏகேந்திரிய வைராக்கியம், சித்தத்தில் தூல்மான ஆசை

யிருந்தும் துக்கமென்று நிச்சயித்து விஷயங்களில் பிரவிர்த்தியாதிருத்தலாம். வசீகார வைராக்கியம், ஆசை தூலமாக எழாமல் அந்தக் கரணத்தில் சம்ஸ்கார மாத்திரமாக இருப்பதாம். சம்ஸ்கார மாத்திரமான ஆசையும் ஆன்ம சாட்சாத்காரத்தின் பின்னர் நீங்கி விடுவதே பரவைராக்கியமாம்; அதாவது சர்வத்தினும் மேலாகிய பலவடிவ வைராக்கியமாம்: வசீகார வைராக்கியம் ஸம்ப்ரக்ஞாத சமாதிக்கு அந்தரங்க சாதனம்; அஸம்ப்ரக்ஞாத சமாதிக்குப் பகிரங்க சாதனமாம். அவ்வஸம்ப்ரக்ஞாத சமாதிக்குப் பரவைராக்கியமே அந்தரங்க சாதனமாம்; என்றறிக. இச்சர்வார்த்தங்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீ பகவான் "அப்ப்யாஸேனது கௌந்தேய வைராக்யேனச க்ருஹ்யதே" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினரென்க.

[பஞ்சதசி. சித்திரதீபம் 259-ஆம் சுலோகத்திற் கூறிய தத்துவஞானத்தின் திருஷ்ட பலத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்ற கட வல்லி சுருதி]

சுலோகம்.

யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேऽஸ்ய ஹ்ருதி ஸ்ரிதா: |
அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவத்யத்ர ப்ரஹ்ம சமஸ்நுதே ||

(இ-ள்) எப்போது இந்த முமுட்சுவின் இருதயத்தில் ஆசிரயித்துள்ள காமங்கள் (அதாவது அகங்காரத்தையும் சிதாத்மாவையும், அஞ்ஞானத்தால் ஒன்றுபடுத்திய அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய காரணத்தால் ஆகின்ற, எனக்கு இது உண்டாகுக, எனக்கு இது உண்டாகுக என்னும் ஆசைகள்) யாவும் நீங்குகின்றனவோ, (அதாவது ஆன்மஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்தி பூர்வகம் அந்நியோந்நிய அத்தியாசரூப அகங்காரக் கிரந்தியாகிய காரணம் நிவிர்த்தி ஆவதால் நிவிர்த்தியாகின்றனவோ) அப்போது ஞானத்திற்கு முன்தேகத்தோடு

அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தால் மரணசுபாவமுடைய புருஷன் அமிருதம் ஆகின்றனன். (அதாவது அந்நியோந்நிய அத்தியாசம் இல்லாமையால் மரணம் இல்லாதவன் ஆகின்றனன்) [அந்த மரண மில்லாதவன் ஆவதில் ஏதுவைக் கூறுகின்றார்.] இந்தத் தேகத்திலேயே பிரஹ்மத்தைச் செவ்வையாக அடைகின்றனன்; என்பது இத்தத்துவஞானத்தின் திருஷ்ட பலமாகிய காம மரண நீக்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதியின் பொருள்.

அகங்காரக் கிரந்தியாகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின் விபரம் வருமாறு.

ஆத்மாவிற்குச் சத்து சித்து ஆனந்தம் அத்வைதம் என நான்கு விசேஷணங்களும், அகங்காராதிகளுக்கு அசத்து சடம் துக்கம் துவைதம் என நான்கு விசேஷணங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஆத்மாவின் சத்தும் சித்தும் அகங்காராதிகளின் அசத்தையும் ஜடத்தையும் மறைத்திருக்கின்றன. அதனால் *அநாத்மாவாகிய அகங்காராதிகள் சத்தைப்போலவும் சேதனத்தைப் போலவும் தோற்றுகின்றன. அகங்காராதிகளின் துக்கமும் துவைதமும் ஆத்மாவின் ஆனந்தத்தையும் அத்வைதத்தையும் மறைத்திருக்கின்றன. அதனால் ஆத்மா துக்கமுடையதும் துவைதத்தோடு கூடியதுமாகத் தோற்றுகின்றது. இவ்விரண்டு விசேஷணங்களின் ஆவரணத்தால் மற்றப்பூரணத்தன்மை நித்திய முக்தத் தன்மை முதலிய விசேஷணங்களின் ஆவரணமும் சித்திக்கின்றது. இந்தக்கோசரூப அந்நியோந்நிய அத்தியாசமானது, அகங்காரக்கிரந்தியென்றும், இருதயக்கிரந்தியென்றும், பந்தமென்றும், விபரீத பாவனை யென்றும் கூறப்படும்.

பஞ்சதசி. திருப்திதீபம்.

[பிருகதாரணியக வுபநிஷதத்தின் கண்ணுள்ள சுருதியினை முதலிற் கூறுகின்றார்.]

---

* "அநாத்மாவோ ஜீவனோடு ஆகாய முதலிய பிரபஞ்சமாம்" என்பது சர்வ சாரோப நிஷத்து.

சுலோகம் 1.

ஆத்மாநஞ் சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி புருஷ : |
கிமிச்சந்கஸ்ய காமாய சரீரமநுஸஞ் ஜ்வரேத் ||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி— இந்தப்புருடன் ருனெனவே தன்னை யுணர்ந்தால், எந்தப்பொருள் இச்சித்தெவன் இன்புக்குடல் வேவாம்.)

(இ-ள்) புருஷனுகிய ஜீவன் "ஆத்மாவை இது யானுயிருக்கிறேன்" என்று அறிவானுயின், அப்போது எந்தப் போக்கிய விஷயத்தை இச்சித்து எந்தப் போக்தாவின் போகத்தின் பொருட்டுச் சரீரத்தைப் பின்பற்றித் தாபப்படுவன். (என்பதாகிய சுருதியின் அபிப்பிராயம் செவ்வையாய் விசாரிப்பதனுல்ஜீவன்முக்தனுடைய திருப்தி எதுவோ அது விளக்கமாகின்றது.)

[இப்படிப் பெறப்பட்ட "ஆத்மாவை அறியின்" என்னும் முதற் சுலோகமாகிய வேதமந்திரத்தின் முற்பாதியின் பொருளாகிய அபரோக்ஷ ஞானமெதுவோ அதனை அநுவதிக்கின்றவராய்ச் சோக நிவிருத்தியாகிய பயனைக் காட்டுமியல்புடைய பிற்பாதியை வெளிப்படுத்துகின்ருர்.]

சுலோகம் 135.

சாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ : ஸம்யக் விபர்யயபாதித : |
கிமிச்சந்கஸ்ய காமாய ஸரீரமநுஸம் ஜ்வரேத் ||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி— ஓது போதமதை நன்கு நேர்பட உணர்ந்து ளான்றிரிபின் அலமசான், யாது பேணியெவன் இன்பம் மேவலுற யாக்கை தாபமுற வேண்டுமே.)

(இ-ள்) செவ்வையான ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தோடு கூடிய (ஆத்மாவை நான் என்று அபரோக்ஷமாக அறிந்த) புத்தியுடையவனும், தேகம் முதலியவற்றில் † நான் என்னும் புத்தி

† நான், என்னும் அகங்காரம் மூவகையாவதை. வாசிட்டம். திதிப்பிரகரணம். பீமபாசதிடர்கதை, கவி 11. 12. 13. 14. 15-ல் காண்க.

யாகிய விபரீதத்தினுல் பாதிக்கப்படாதவனும் ஆகிய புருஷன் (இந்த இரண்டும் ஞானிக்கு, ஆதலால் என்னும் ஏதுவைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதாகிய ஏதுகர்ப்ப விசேஷணங் களாம்) எந்தப் போக்கியத்தை இச்சித்தவனுய் எந்தப் போக் தாவினது காமத்தின் பொருட்டுச் சரீரத்தைத் தொடர்ந்து தாபத்தையடைவான்.

[சுலோகம் 135-ல் கூறிய இவ்வேத மந்திரத்தினது பிற் பாதியின் தாற்பரியத்தைக் கூறுகின்ருர்.]

சுலோகம் 136.

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவா தாக்ஷிப்தௌ காம்யகாமுகௌ |
தயோரபாவே ஸம்தாப: சாம்யேந்நி: ஸ்நேஹதீபவத் ||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி—ஞாலம் மித்தையெனும் ஞானம் உண்மையின் நயப்ப தோடிலே நயப்பவன், சால மாயினவை தாபம் என்பது சமிக்கும் எண்ணெயறு தீப நேர்.)

(இ-ள்) ஜகத்தினது மித்தியாத் தன்மையின் புத்தியிருத் தலால் காமிய விஷயமாகிய அதாவது விரும்பப்படும் விஷய மாகிய போக்கியமும், காமுகனுகிய அதாவது விரும்புவோனுகிய போக்தாவடிவதானும் ஆன இரண்டும் நீக்கப்பட்டன; அதாவது இல்லாதனவாகின்றன. [போக்கியத்தினையும் போக்தாவினை யும் நிஷேதிப்பதாகிய அதனுல் என்ன பயனுண்டாகின்ற தெனக் கூறுகின்ருர்.] அக் காமியமும் (விரும்பப்படுவதும்) காமுகனும் (விரும்புகிறவனுகியதானும்) ஆகிய இரண்டும் இல்லாமற் போகவே, (இல்லாத இந்திரஜால வஸ்துவிற் போலக் காமுறுதல் அதாவது விரும்புதல் இல்லாமற் போத லால்) காமுறுதல் வடிவ நிமித்த (காரண) த்தினுலாகிய சந் தாபம் (துக்கம்) எதுவோ அது காரண (விரும்புதல் வடிவ நிமித்த) மின்மையால் எண்ணெயின்றிய தீபத்தினைப் போல நீங்குகின்றது.

[போக்தாவாகிய சிதாபாஸனது மித்தியாத் தன்மையைச் சாதிக்கின்ருர்]

சுலோகம் 217.

மாயிகோऽயம் சிதாபாஸ : ச்ருதே ரநுபவாதபி |
இந்த்ரஜாலம் ஜகத்ப்ரோக்தம் ததந்த : பாத்யயம் யத :||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி—நந்துரு இந்த நிழல் மித்தையா மேயநுப் வத்தினுல் நல்ல மறையால், இந்த்ரசா லஞ்சகமெ னச்சொல்வாம் ஈதினுள்ளி ருத்தலான் மற்றை யவனே.)

(இ-ள்) இச்சிதாபாசன் சுருதியினுலும் அனுபவத்தினுலும் மாயிகனும் அதாவது மித்தியாவடிவனும். ஏனெனின் "ஜீவேசாவாபாஸேந கரோதி—ஜீவேசுவரர்களை ஆபாசமாக மாயை செய்கின்றது." என்னும் சுருதியினுலும், திருஷ்டா தரிசனம் திருசியம் என்னும் திரிபுடியின் இடையிலிருப்பதாகுதலால் அனுபவிக்கப்படுகின்றதாயிருத்தலினுலும் சிதாபாசன் மித்தை யாம் [அச்சிதாபாசன் மித்தை யென்பதனையே உபபாதனஞ் செய்கின்ருர்] இந்திரஜாலத்தைப் போல மித்தியா வடிவமாக ஜகத்து சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தகைய ஜகத்தில் அடங்கியதாயிருத்தலால் இச்சிதாபாசனது மித்தியாத் தன்மையும் அச்சகத்தினைப் போல வித்துவான்களால் அனுபவிக்கப்படுவதாம்.

[ஜகத்தைப் போல விநாசமுடைமையின் அனுபவத்தினுலும் இச்சிதாபாசனுக்கு மித்தியாத் தன்மை யுண்டென்று கூறுகின்ருர்.]

சுலோகம் 218.

விலயோऽப்யஸ்ய ஸுஷுப்த்யாதௌ ஸாக்ஷிணா ஹ்யநுபூயதே |
ஏதாத்ருஸம் ஸ்வஸ்வபாவம் விவிநக்தி புந: புந : ||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி—இவனுடைக் கேடுதுயில் முதலவற் றேகரியி னினிதனுப விக்க லாமே, அவமுறும் போது தன தியல்பிதென் றேயுடனு டன்பகுத் தறிகு வானுல்.)

(இ-ள்) ஏதனுல் இச்சிதாபாசனது விநாசமும் சுழுத்தி முதலியவற்றில் சாக்ஷியினுல் அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ அத

னுலும் மித்தையாம். இங்கு முதலியவென்னுஞ் சொல்லிற்கு மூர்ச்சை முதலியன பொருளாம். [சிதாபாசனுக்கு மித்தியாத் தன்மையிருக்குக, அதனுலும் என்ன பயன் எனக் கூறு கின்ருர்] எப்போது கூடஸ்தனினின்றும் விவேசனஞ் செய்யப் பட்ட சிதாபாசன் மாயிகன் என்று அறிந்தானே அப்போது தனது சுபாவமாகிய சொருபத்தினை இப்படி மித்தியா வடிவமாக அடிக்கடி விவேசனஞ் செய்கின்ருன். அதாவது நிஜ வடிவ கூடஸ்தனினின்றும் வேறுபடுத்தி அறிகின்ருன்.

[அக்கூடஸ்தனினின்றும் தன்னை விவேகித்தலினுலும் என்ன பயனுண்டாகின்றதெனக்கூறுகின்ருர்.]

சுலோகம் 219.

விவிச்ய நாசம் நிச்சித்ய புநர்போகம் ந வாஞ்சதி |
முமூர்ஷு: சாயிதோ பூமௌ விவாஹம் கோऽபிவாஞ்ச்சதி||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி—எவமறக் கூறதுசெய் தழிவினைத் தேறியபின் எவளவும் போகம் நயவான், புவனியின் மூர்ச்சை யது புகிகிடப் பானொருநற் புதுமணம் நயப்பன் எவனே.)

(இ-ள்) விவேசனத்தால் தனது நாசத்தை நிச்சயித்து (அதாவது தானில்லாமற் போகிறவனுகக் கண்டு) மறுபடியும் போகத்தை இச்சிக்கிறதில்லை [தனது நாசத்தின் நிச்சயமாயின் போகத்தில் இச்சை இல்லை என்பதில் திருஷ்டாந்தத்தைக் கூறுகின்ருர்] மரண இச்சையுடையவனுய்ப் பூமியில் படுக்கையை யடைந்த எந்தப் புருஷன் விவாகத்தை இச்சிப்பான் ? ஒருவனும் இச்சியான்.

[முற்கூறிய அர்த்தத்தினைப் பிரகிருத (ஆரம்பிக்கப்பட்ட) சுருதியினுல் ஆரூடஞ் செய்கின்ருர்]

சுலோகம் 222.

இத்யபிப்ரேத்ய போக்தாரமாக்ஷிபத்யவிசம்கயா |
கஸ்ய காமாயேதி தத: சரீராநுஜ்வரோ ந ஹி ||

(இதற்குத் தமிழ்க்கவி—யாவனின்புற வென்பதிவ்வகை யெண்ணியேசமுசயமற, ஆவலித்துனு வானைநீக்கிய தாதலி லுடல் வெம்மைபோம்.)

(இ-ள்) "எவனுடைய க்ரமத்தின் பொருட்டு" என்னுஞ் சுருதி கூடஸ்தனது அல்லது சிதாபாசனது பாரமார்த்திக போக்திருத்தன்மையின் அபாவத்தினை அபிப்பிராயத்திற்கு விஷயமாக்கிச் சங்கையின்றிய தன்மையினல் போக்தாவினை † நிஷேதஞ்செய்கின்றது. [இவ்வாறு போக்தாவின் நிஷேதம் உண்டாகுக, அதனல் என்ன பயன் உண்டாகின்றதென்கி கூறுகின்ருர்.] அதனல் ஞானிக்கு மூன்று சரீரத்தைப் பின் பற்றிய தாபம் (துக்கம்) இல்லாததாகின்றது; அதாவது சோக நிவிர்த்தியுண்டாகின்றது (நிரங்குச திருப்தியுண்டாகின்றது).

(நிரங்குச திருப்தியாகிய ஏழாவது அவஸ்தையுண்டாயின் ஞானம் சம்பூர்ணமாம். இவ்வாறே யோகானந்தத்தும் கூறுதல் வருமாறு. யோகானந்தம் சுலோகம் 84. தமிழ்க்கவி 40: எப் போது "நான் கிருதார்த்தன் கர்த்தவ்வியப் பிராப்தவ்வியங் களின் அபாவமுடையவனுயிருக்கின்றேன்" என்று கிரு தார்த்தத் தன்மையின் புத்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்போது ஞானத்தின் சம்பூர்ணத்தன்மை அறியத்தக்கதாம்.)

அத்துவித ரசமஞ்சரி:

[சகல சகத்தும் காலத்திரயத்திலும் மாயாமாத்திரமே யென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.]

---

† நிஷேத உபதேசத்தால் (அதத்வியாவிருத்தியாகிய நிஷேத உபதேசத்தால்) நான் என்னும் சொற்பொருள் முழுவதையும் நிஷேதித் தலால் நான் என்னும் சொற்பொருளாகிய கூடஸ்தனது நீக்கமும் நேரு தலால், நான் பிரம்மம் என்னும் ஞானம் எப்படியுண்டாகும்? என்னும் சங்கையும், சமாதானமும், பஞ்சதசி திருப்திதீபம் சுலோகம் 89, 69, கவி 56-ல்காண்க.

சொல்லுநினை வுறுபோதும் மற்றதெழும் முன்னுமது தொலைந்த போதும், இல்லதுதான் என்றாலும் இவ்வுலகம் இலங்குகின்ற திறம்பூ தாமே, அல்லததி சயமென்னை போலு. மகேந் திரசால யான திங்குப், புல்லுறுமா யாவியினாற் கற்பித மென்றாலுமிகப் பொலியும் அன்றே.

(இ-ள்) நாமரூப வடிவமான சகலப் பிரபஞ்சமும் உற்பத்திக்கு முன்னும் தோற்றுகின்ற காலத்திலும் நாசத்திற்குப் பின்னும் இல்லவே இல்லை. ஆயினும் அநிர்வசனீயமாய் பேத பின்னமாய்க் காணப்படுகின்றது ஆச்சரியமே; அல்லது ஆச்சரியந்தான் என்ன இருக்கின்றது? மகேந்திரஜாலப்பிரபஞ்சமானது இவ்வுலகில் யதார்த்தத்தில் இல்லாததாய் மகேந்திர ஜாலிகனது மாயாவிசித்திரத்தினால் கற்பிதமாயினும் நன்றாய்க் காணப்படுகின்றது போலவாம்.

(கருத்துரை) சகல சகத்தும் யதார்த்தத்தில் இல்லாததாய் மாயையினால் கற்பிதமாயினும் காணப்படுகின்றது; என்பதாம்.

முண்டக சுருதி.

பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஸ் சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஸயா:|
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே ||

(இதன் பொருள்) அப்பராவரத்தைப் பார்க்கவே இருதயக்கிரந்தி (அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய அகங்காரக் கிரந்தி) பிரிகின்றது, சகல சம்சயங்களும் சிதைகின்றன, இவனது கர்மங்களும் நசிக்கின்றன. பரம்—பிரம்மலோகாதி பதங்கள்; அவரம்—எதனிற்றாழ்ந்தனவாயிருக்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட பிரத்யகபின்ன பரப்பிரஹ்மம் பராவரம் எனப்படும்.

ஈசாவாஸ்ய சுருதி.

யஸ்மிந் ஸர்வாணி பூதாந் யாத்மைவாபூத் விஜாநத:|
தத்ர கோ மோஹ: க: ஸோக ஏகத்வமநு பஸ்யத: ||

(இதன் பொருள்) எந்த ஆத்மாவின்கண் பரமார்த்தமா யறிபவனுக்கு எல்லாப் பூதங்களும் ஆத்மாவே யாகின்றனவோ அதாவது அகங்காராதி சர்வப்பிரபஞ்சமும் இல்லாதனவாய் ஆத்மாவே மிஞ்சுகின்றதோ, அவ்வாத்மாவின்கண் ஐக்கியத்தைக் காண்பவனுக்கு மோகமேது? சோகமேது? என்பதாம்.

விவேக சூடாமணி.

விரிபவத் தருவி னுக்கு வீங்கிய தமசே வித்தாம்
மருவுதே காந்ம புத்தி மற்றதன் முளையாம் காமம்
தருவதன் தளிராம் கர்மம் தாக்கிய சலமாம் தேகம்
உரவடிக் கட்டை யாகும் உயிர்களே பணைகள் ஆகும்.

பொறிநிரை நுனிகள் ஆகும் புலன்களே மலர்கள் ஆகும்
செறிபல வான கன்மம் செய்ததுன் பங்கள் யாவும்
உறுபலம் அப்ப லத்தை உண்பது சீவன் என்னும்
பறவையே இவித மாகப் பவத்தரு பரவல் ஆகும்.

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளாணி யைப்போல்
திருசியத் திரளில் நின்றும் திகழ்ந்திடும் தன்னுன் மாவை
அருமையாம் புத்தி யாலே அசங்கமாய் அசலம் ஆக
மருவிய தென்று கண்டு மாசற வகுக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் வகுத்த பின்னர் இங்குள திருசி யங்கள்
அவ்வித ஆன்மா என்றே அநிசமும் பிரவிலா பித்துத்
தவ்வற ஆன்மா ஆகத் தரணியில் இருப்பவன் தான்
செவ்விய முத்திப் பேற்றைச் சேர்ந்தவன் அநக மைந்தா.

ஆதலால் அகங்கா ராதி அறிந்திடும் கரியே ஆன்மா
பேதமில் துயிலின் கண்ணும் பேதியா திருப்ப தாலே
சோதியாம் ஆன்மா நித்தன் சுருதியும் ஆங்கே சொல்லும்
சாதுவே யதனல் ஆன்மா சத்தசத் திற்கு வேறே.

தொந்தமாம் பவத்தைச் செய்யும் துட்டமாம் பிரதி பந்தம்
ஸ்ந்தனே அநேக மேனும் மருவிய அவற்றிற் கெல்லாம்
மூந்திய விகாரம் ஆக முளைத்திடும் அகங்கா ரந்தான்
சிந்தும் மூலம் அத்தைச் சருவதா ஒழிக்க வேண்டும்.

நிருமலப் பிரமா நந்த நிதிமகா வலியைப் பெற்ற
திரிகுணச் சிரங்க ளுற்ற தீயகங் காரப் பாம்பால்
இருதயப் பூமிக் குள்ளே யிருளுறச் சூழப் பட்டிங்
கொருவரும் பெருத வண்ணம் ஒளித்திடப் பட்ட தாகும்.

தீரனும் ஒருவன் ஞாநத் திறமையர்ந் திகழ்வா ளாலே
கோரமாஞ் சிரங்கள் மூன்றுங் கொய்தகங் காரம் ஆன
சாரமில் சர்ப்பந் தன்னைச் சற்றுமில் லாத றுத்துப்
பூரணச் சுகஞ்செய் விக்கும் புகழ்நிதி புசிக்க வல்லோன்.

வெப்புமாம் விடதோ டந்தரன் வீங்குதே கத்தி லெம்மட்
டற்பமு மிருக்கு மம்மட் டரோகமில் லாது கண்டோம்
அப்படி யோகி யர்க்கும் அகங்காரம் எம்மட் டும்மட்
டொப்பிலா முத்தி சித்தி உள்ளவா றுதிப்ப தில்லை.

பகையகங் காரம் யாதும் பற்றற நசித்த தாலும்
அதுநின்று செய்வி கற்பம் அறவுமே அடங்க லாலும்
சுககநப் பிரத்திய கான்ம சொருபநல் விவேகத் தாலும்
அகம்அது ஆனேன் என்றே அடையலாம் தத்து வத்தை.

சொருபநற் சத்தை யாலே சுயமுமே சத்துப் போலாய்
வெருளுறுங் கர்த்தா வாகி விகாரியாய்ச் சொருபந் தன்னின்
பிரதிபிம் பத்தை மேவிப் பிறங்கிய அகங்கா ரத்தின்
மருவிய ஆன்ம புந்தி மாற்றுவாய் விரைவில் மைந்தா.

சுககநச் சொரூப மாகிச் சுத்தசிந் மூர்த்தி யாகுந்
தகவுள பிரத்திய காந்ம தத்துவ மாமு னக்கிவ்
அகமுடன் அத்தி யாசம் அடைந்ததாற் சநந மாதிச்
சகலமாந் துயர்மி குந்த சம்சாரம் உற்ற தன்றோ.

புகழ்சதா நந்த சித்தாய்ப் பூரண ஏக ரூபத்
தகவுள நிருவி காரத் தத்துவம் ஆம்உ னக்கிவ்
அகமுடன் அத்தி யாசம் அன்றியிற் சுபாவ மாக
இகழுமிச் சம்சாரந்தான் ஏதுமே எங்கும் இல்லை.

ஆதலால் துய்ப்போன் கண்டத் தடைத்தகண் டகமே போல
வாதகம் உனக்குச் செய்து வந்தஇவ் அகங்கா ரத்தைக்
கோதிலா ஞான வாளால் கொய்துநன் றுன்சொ ரூப
பூதசாம் பிராச்ய இன்பம் புசித்திடு நினைத்த வாறே.

பிந்தியும் பரமார்த் தத்தைப் பெற்றதாற் காதல் நீக்கி
நிந்தைசேர் அகங்கா ராதி நின்றவிர்த் தியினை மீட்டிங்
கந்தவுன் சொருபா நந்தம் அநுபவித் தகண்டம் ஆகிப்
பந்தமில் நிருவி கற்ப பத்தினில் வெறிதி ருப்பாய்.

பெருகிய அகந்தை மெத்தப் பெயர்த்திடப் பட்ட போது
ஒருகண மேனும் மற்றும் உளத்தினால் நினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னும் உண்டாய் விட்சேபம் வெகுவாய்ச் செய்யும்
மருவுகாற் றால் லைந்த மழைக்கால மேக மேபோல்.

பலபுலச் சிந்தை யாலிப் பகையகங் காரத் திற்கிங்
கலைவுற அவகா சத்தை அற்பமும் அளிக்க வொண்ணு
துலரெலு மிச்சை யுய்ய ஊற்றிய நீரே போலிச்
சலவகங் காரம் உய்யச் சலசிந்தை ஏது அன்றோ.

தேகாதி சிந்தை யுற்றோன் திருசியப் பாசம் பெற்றோன்
தேகாதி சிந்தை யற்றோன் திருசியப் பாசம் விட்டோன்
ஆகாத சிந்தை தானே ஆதலால் பேதங் கொண்டிவ்
ஏகாத பவபந் தத்திற் கேதுவாய் இசையும் மைந்தா.

காரியம் வளரு மாகில் காரண மான வித்தும்
பாரினில் வளர்ந்த தாகப் பார்க்கலாம் அதுதான் நீங்கில்
காரண மான வித்தும் கடிதினில் நீங்க லாலே
தீரனே காரி யத்தைத் தீர்த்திட வேண்டும் முன்னம்.

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில் வளரும் போது
காரண வாத னைக்கோள் கருத்தினில் வளரா நிற்கும்
காரண வாத னைக்கோள் கருத்தினில் வளரும் போது
காரிய சிந்தை யுந்தன் கருத்தினில் வளரும் மைந்தா.

வந்தவச் சிந்தை யாலே வாகியச் செய்கை யுண்டாம்
தொந்தமாம் சிந்தை செய்கைத் தொடர்பினால் முன்னு ரைத்த
அந்தவா தனைவ ளர்ந்திங் ககிலமாம் சீவ ருக்கும்
பந்தமாம் சம்சார த்தைப் பலவிதம் படைக்கும் அன்றே.

ஓதிய ஏது வாலே ஒழிவிலா துதித்த இந்தப்
பேதமாம் பவபந்தத்தைப் பெயர்த்திட வேண்டி முன்னர்
ஓதிய மூன்றை யுந்தான் ஒழித்திட வேண்டும் அத்தில்
ஏதுநல் உபாயம் என்னில் இதனை நீ இயம்பக் கேளாய்.

எவ்வவத் தையிலும் எந்த இடத்திலும் எக்கா லத்தும்
விவ்விதத் தோற்றம் பெற்று வேறெனக் காண்ப வெல்லாம்
செவ்விய பிரம மேயாம் சிறிதும்வே றில்லை யென்னும்
இவ்விதப் பார்வை தான்இங் கியம்பிய நல்லு பாயம்.

ஓதிய பார்வை யாகும் உண்மைவா தனையு ரத்தால்
கோதுறு செய்கை முன்னர்க் குவிந்திடும் பின்பு சிந்தை
யாதுமே யிறக்கும் பின்னர் ஏதுவா தனைய டங்கும்
வாதனை யடக்கந் தானே வழுவிலாச் சீவன் முத்தி.

சருவமும் பிரமம் என்னும் சத்துவா தனைவ ளர்ந்தால்
மருளகங் காரம் ஆதி மலினவா தனைய டங்கும்
கருமையாம் எவ்வி டத்தும் கலந்துள அந்த காரம்
அருணனின் காந்தி தோன்றும் அளவிலே அழியு மாபோல்.
இருளிருட் செய்கை யாக இசைந்துள அனர்த்தம் எல்லாம்
இரவிநின் றுதிக்கும் போதிங் கிறந்திடும் நீதி யேபோல்
அருவஅத் துவிதா னந்த அனுபவம் உதிக்கும் போது
பெருகிய பந்தம் அத்தால் பெற்றதுன் பமும்இ லாவாம்.

திருசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத் திரமே யாகப்
பிரவிலா பித்து நின்னைப் பிரமமாத் திரமாய்ப் பார்த்திங்
கரியனே வெளியில் உள்ளில் ஆவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந் தம்வ ரைக்கும் காலம்நீ தள்ளு வாயே.

சொருபநிட் டையையோர் காலும் சொற்பமும் தவிர ஒண்ணு
தரணியில் அந்த நிட்டை தவிர்தலே காலன் என்று
பிரியனே பகவான் ஆன பிரமபுத் திரச்சு சாதன்
பரசநச் சுசாதீ யத்தில் பலவிதம் பகர்ந்தா னன்றே.

ஆதலாற் சொரூப நிட்டை அன்றியும் தவிர்தல் ஞானிக்
கேதமாம் அநர்த்தம் ஆகும் ஏதெனில் தவிர்த் லாலே
சாதமாம் மோகம் அத்தால் சனித்திடும் அகந்தை அத்தால்
கோததாம் பந்தம் உண்டாம் கூடிடும் அவற்றால் துன்பம்.

இடைவிடாத் தியானத் தாலே இருதயஞ் சுத்தம் ஆகித்
திடமுறப் பிரமத் தின்கண் தியங்கிடா தடங்கும் எப்போ
தடர்மிகும் அகண்டா னந்த அநுபவ ஏதுவான
சடமிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே யுண்டாம்.

ஆனவச் சமாதி யாலே அகிலவா சனைமு டிச்சும்
போனதாம் விவிதம் ஆகப் பொருந்திய கன்மம் பொன்றும்
ஏனையுள் வெளியில் எங்கும் என்றுமோர் முயற்சியின்றி
ஊனமில் சொரூபத் தோற்றம் ஒருமையாய் ஒளிரா நிற்கும்.

சொரூப சாரம்

சித்துருவம் ஆகிச் செகசாட்சி தாம்ஆன
முத்தரைக் காமாதி முனியாவே—சித்தத்தில்
இங்கற்ப வாசனைகள் எல்லாம் எடுத்தருந்திச்
சங்கற்பம் இல்லாத தால்.

அடியும் முடியும் நடுவுமிலா அகண்ட ஒளியாம் ஒருதனையே
கடிய நினைவாம் மாயையினால் கலங்கி வேறாய் அனேகமாய்
படிக மலையிற் சுணங்களைப்போல் பார்த்தல் எனவே
அதிட்டான
முடிவில் தன்னைத் தான்கண்டே மோகம் இன்றிப்
பார்த்திருப்பர்.

சிவஞான வள்ளலார் சாத்திரம், நெய்வுபதேசம்

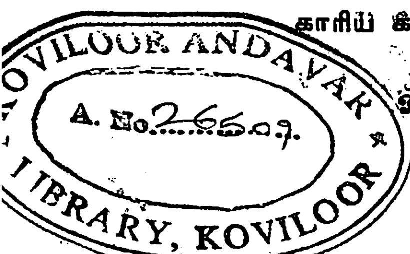
ஆறுகடல் கண்டுவர ஆதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறும்—கூறியிடில்
உப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்கும்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல்.

என்பன முதலியவையாம்.

இவ்வாறு முமுட்சுக்கள் காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரணாதி சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் (வீடு) உளதாம் என்பதை யறிந்து, ஆன்ம ஞானத்தால் அஞ்ஞான நீக்க பூர்வகம் அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கஞ்செய்து, காம மரணாதி சர்வ துக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் அதாவது வீடுபேறு பெறுவாராக.

ஆன்ம ஞானத்தை யடைவதற்கேதுவான மகாவாக்கிய விசாரத்தின் விசேட விபரங்கள், மடாலய வெளியீடு 2, "மகா வாக்கிய விசாரம்" என்னும் நூலிற் காண்க.

காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால்
காரிய காம மரண நீக்கம்
முற்றிற்று.
ஓம் தத் ஸத்

மகாலிங்கம் அச்சகம்,
தஞ்சாவூர்.